

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 25. mája 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2011/92/EÚ – Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie – Článok 2 ods. 1 a článok 4 ods. 2 – Projekty podľa prílohy II – Projekty na rozvoj miest – Preskúmanie na základe prahových hodnôt alebo kritérií – Článok 4 ods. 3 – Príslušné výberové kritériá stanovené v prílohe III – Článok 11 – Prístup k spravodlivosti“

Vo veci C-575/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Wien (Správny súd Viedeň, Rakúsko) zo 14. septembra 2021 a doručený Súdnemu dvoru 20. septembra 2021, ktorý súvisí s konaním:

WertInvest Hotelbetriebs GmbH

proti

Magistrat der Stadt Wien,

za účasti:

Verein Alliance for Nature,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, sudcovia M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl a J. Passer (spravodajca),

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: S. Beer, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. septembra 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– WertInvest Hotelbetriebs GmbH, v zastúpení: K. Liebenwein, Rechtsanwalt, a L. Pöcho, Rechtsanwältin,

* Jazyk konania: nemčina.

- Magistrat der Stadt Wien, v zastúpení: G. Cech, Senatsrat,
  - Verein Alliance for Nature, v zastúpení: W. Proksch a P. Pyka, Rechtsanwälte,
  - rakúska vláda, v zastúpení: A. Kögl, W. Petek, A. Posch a J. Schmoll, splnomocnení zástupcovia,
  - Európska komisia, v zastúpení: C. Hermes a M. Noll-Ehlers, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. novembra 2022,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka najmä výkladu článku 4 ods. 2 a 3, článku 11, bodu 10 písm. b) prílohy II a prílohy III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 2012, s. 1), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014 (Ú. v. EÚ L 124, 2014, s. 1) (ďalej len „smernica 2011/92“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou WertInvest Hotelbetriebs GmbH a Magistrat der Stadt Wien (Magistrát mesta Viedeň, Rakúsko) vo veci žiadosti o povolenie urbanistického projektu.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1 a 7 až 11 smernice 2011/92 znejú:
  - „(1) Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie [(Ú. v. ES L 175, 1985, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248)] bola opakovane... podstatným spôsobom zmenená a doplnená. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa mala táto smernica kodifikovať.
  - ...
  - (7) Povolenie prípravy verejných a súkromných projektov, ktoré budú mať pravdepodobne významné vplyvy na životné prostredie, by sa malo udeliť len po posúdení pravdepodobných významných vplyvov týchto projektov na životné prostredie. Takéto posúdenie by sa malo vykonať na základe primeraných informácií, ktoré poskytnú navrhovateľ a ktoré môžu doplniť orgány a verejnosť, ktorej sa posudzovaný projekt pravdepodobne týka.
  - (8) Určité projekty majú významné vplyvy na životné prostredie a takéto projekty by mali byť vždy predmetom systematického posudzovania.

- (9) Ostatné projekty nemusia mať v každom prípade významné vplyvy na životné prostredie a takéto projekty by sa mali posudzovať, ak členské štáty uvážia, že môžu mať pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie.
- (10) Členské štáty môžu stanoviť prahy [prahové hodnoty – *neoficiálny preklad*] alebo kritériá na určenie toho, ktoré projekty sú predmetom posudzovania na základe dôležitosti ich vplyvov na životné prostredie. Od členských štátov by sa nemalo požadovať, aby jednotlivito skúmali všetky projekty, ktoré sú pod týmito prahmi alebo mimo týchto kritérií [prahové hodnoty a nesplňajú tieto kritériá – *neoficiálny preklad*].
- (11) Pri stanovovaní týchto prahov [prahových hodnôt – *neoficiálny preklad*], kritérií alebo jednotlivom skúmaní všetkých projektov, s cieľom určenia toho, ktoré projekty by mali byť predmetom posúdenia na základe ich významných vplyvov na životné prostredie, členské štáty vezmú do úvahy príslušné výberové kritériá uvedené v tejto smernici. V súlade so zásadou subsidiarity, členské štáty vedia najlepšie uplatňovať takéto kritériá v špecifických prípadoch.“

4 Článok 1 ods. 2 tejto smernice znie:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú nasledujúce definície:

...

- c) ‚povolenie‘ znamená rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt;
- d) ‚verejnosť‘ znamená jednu alebo viacero fyzických osôb alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;
- e) ‚dotknutá verejnosť‘ znamená verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá, alebo má záujem na postupoch environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2; na účely tejto definície sa predpokladá, že mimovládne organizácie, podporujúce ochranu životného prostredia a splňajúce požiadavky vnútroštátneho práva, majú záujem [majú takýto záujem – *neoficiálny preklad*];

...“

5 Článok 2 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred udelením povolenia sa pre projekty, ktoré pravdepodobne budú mať významné vplyvy na životné prostredie okrem iného z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, bude vyžadovať povolenie a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie. Tieto projekty sú definované v článku 4.“

6 Článok 3 ods. 1 tej istej smernice stanovuje:

„Posudzovanie vplyvov na životné prostredie identifikuje, opíše a posúdi náležitým spôsobom, pri každom prípade jednotlivito, priame a nepriame významné vplyvy projektu na tieto faktory:

- a) obyvateľstvo a ľudské zdravie;

- b) biodiverzitu...;
- c) územie, pôdu, vodu, vzduch a klímu;
- d) hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a krajinu;
- e) vzájomné pôsobenie medzi faktormi uvedenými v písmenách a) až d).“

7 Článok 4 ods. 2 až 5 smernice 2011/92 znie:

„2. Pokiaľ článok 2 ods. 4 neustanovuje inak, členské štáty určia, či projekty uvedené v prílohe II budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10. Členské štáty to určia na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu

alebo

b) prahov [prahových hodnôt – *neoficiálny preklad*] alebo kritérií stanovených členskými štátmi.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písmenách a) a b).

3. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu, alebo ak sú stanovené prahy [prahové hodnoty – *neoficiálny preklad*] alebo kritériá na účely odseku 2, vezmú sa do úvahy relevantné výberové kritériá uvedené v prílohe III. Členské štáty môžu stanoviť prahy [prahové hodnoty – *neoficiálny preklad*] alebo kritériá určujúce, kedy projekty nemusia byť predmetom ani rozhodnutia podľa odsekov 4 a 5, ani posúdenia vplyvov na životné prostredie, a/alebo prahy [prahové hodnoty – *neoficiálny preklad*] či kritériá určujúce, kedy projekty budú v každom prípade predmetom posúdenia vplyvov na životné prostredie bez toho, aby boli predmetom rozhodnutia uvedeného v odsekoch 4 a 5.

4. Ak členské štáty rozhodnú, že budú vyžadovať rozhodnutie pre projekty uvedené v prílohe II, predloží navrhovateľ informácie o vlastnostiach projektu a jeho pravdepodobných významných vplyvoch na životné prostredie. Podrobný zoznam informácií, ktoré sa majú predložiť, je špecifikovaný v prílohe IIA. Navrhovateľ vezme v odôvodnených prípadoch do úvahy dostupné výsledky iných relevantných posúdení vplyvov na životné prostredie vykonaných v zmysle právnych predpisov Únie iných ako táto smernica. Navrhovateľ môže tiež poskytnúť opis akýchkoľvek vlastností projektu a/alebo plánovaných opatrení, aby sa zabránilo alebo predišlo tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé účinky na životné prostredie.

5. Príslušný orgán prijme svoje rozhodnutie na základe informácií, ktoré mu poskytol navrhovateľ v súlade s odsekom 4, berúc do úvahy v určitých prípadoch výsledky predbežných overovaní alebo posudzovaní vplyvov na životné prostredie vykonaných v zmysle právnych predpisov Únie iných ako táto smernica. Rozhodnutie sa zverejní a:

a) ak sa rozhodne, že je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody požadovania takéhoto posúdenia s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe III alebo

b) ak sa rozhodne, že nie je potrebné posúdenie vplyvov na životné prostredie, uvádza hlavné dôvody nepožadovania takéhoto posúdenia s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe III a uvedie aj všetky vlastnosti projektu a/alebo plánované opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé účinky na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

8 Podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice:

„Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť:

a) ktorá má dostatočný záujem, alebo

b) ak pretrváva porušovanie práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,

mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení tejto smernice o účasti verejnosti.“

9 Príloha II k uvedenej smernici s názvom „Projekty uvedené v článku 4 ods. 2“ v bode 10 nazvanom „Infraštruktúrne projekty“ stanovuje:

„...“

b) Projekty na rozvoj miest vrátane výstavby obchodných centier a parkovacích plôch.

...“

10 Príloha III k smernici 2011/92 s názvom „Výberové kritériá uvedené v článku 4 ods. 3 (Kritériá na určenie toho, či by projekty uvedené v prílohe II mali podliehať posúdeniu vplyvov na životné prostredie)“ znie:

„1. Vlastnosti projektov

Vlastnosti projektov sa musia posudzovať s osobitným zreteľom na:

a) veľkosť a projektové riešenie celého projektu;

b) kumulácia s inými existujúcimi a/alebo schválenými projektmi;

...

2. Umiestnenie projektov

Musí sa zvážiť citlivosť životného prostredia v zemepisných oblastiach, ktoré môžu byť projektom pravdepodobne dotknuté, konkrétne so zreteľom na:

a) súčasné a schválené využitie územia;

b) relatívny dostatok, dostupnosť, kvalitu a regeneratívnu schopnosť prírodných zdrojov (vrátane pôdy, krajiny, vody a biodiverzity) v danej oblasti a v podloží;

c) absorpčnú schopnosť prírodného prostredia, najmä so zreteľom na tieto oblasti:

...

vii) husto osídlené oblasti;

viii) historicky, kultúrne alebo archeologicky významné krajiny a miesta.

3. Typ a vlastnosti potenciálneho vplyvu

Pravdepodobné významné vplyvy projektov na životné prostredie sa musia zvážiť vo vzťahu ku kritériám uvedeným v bodoch 1 a 2 tejto prílohy so zreteľom na vplyv projektu na faktory uvedené v článku 3 ods. 1 zohľadňujúc:

a) veľkosť a priestorový rozsah vplyvu, ako napríklad geografická oblasť a veľkosť populácie, ktorá bude pravdepodobne dotknutá;

...

g) kumuláciu vplyvu s vplyvom iných existujúcich a/alebo schválených projektov;

...“

Rakúske právo

- 11 Ustanovenie § 3 Bundesgesetz über die Prüfung der Umweltverträglichkeit (Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000 – UVP-G 2000) (spolkový zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie) (BGBl. č. 697/1993), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „UVP-G 2000“), s názvom „Predmet posudzovania vplyvov na životné prostredie“ znie:

„1. Posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podliehajú za podmienok stanovených v nasledujúcich ustanoveniach projekty, ktoré sú uvedené v prílohe 1, ako aj zmeny týchto projektov. Na projekty, ktoré sú uvedené v stĺpcoch 2 a 3 prílohy 1, sa vzťahuje zjednodušený postup. ...

2. V prípade projektov uvedených v prílohe 1, ktoré nedosahujú prahové hodnoty alebo nespĺňajú kritériá stanovené v tejto prílohe, ale ktoré spolu priestorovo súvisia a spolu s inými projektmi dosahujú príslušnú prahovú hodnotu alebo spĺňajú príslušné kritérium, musí orgán v každom jednotlivom prípade určiť, či na základe kumulácie vplyvov pravdepodobne vzniknú významné nepriaznivé, nežiaduce alebo škodlivé vplyvy na životné prostredie, a preto sa má v prípade plánovaného projektu uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie. Na účely konštatovania takejto kumulácie treba vziať do úvahy iné podobné a v blízkosti sa nachádzajúce projekty, ktoré už existujú alebo boli povolené, alebo projekty, v prípade ktorých bola predtým orgánu predložená úplná žiadosť o povolenie alebo v prípade ktorých bola predtým podaná žiadosť podľa § 4 a § 5. Posúdenie každého jednotlivého prípadu sa nevykoná, ak má projekt, pre ktorý sa žiada povolenie, kapacitu, ktorá je menšia než 25 % prahovej hodnoty. Pri rozhodovaní o konkrétnom prípade treba dodržiavať kritériá uvedené v odseku 5 bodoch 1 až 3 a použiť odseky 7 a 8. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie sa vykoná zjednodušeným postupom.

Preskúmanie každého jednotlivého prípadu sa neuskutoční, ak navrhovateľ požiada o posúdenie vplyvov na životné prostredie.

...

4. V prípade projektov, pre ktoré je v stĺpci 3 prílohy 1 stanovená prahová hodnota v určitých chránených lokalitách, musí orgán v prípade splnenia tejto podmienky v každom jednotlivom prípade rozhodnúť, či s prihliadnutím na rozsah a trvalé vplyvy na životné prostredie, treba očakávať, že bude významne zasiahnutý chránený biotop (kategória B prílohy 2) alebo cieľ ochrany, pre ktorý bola vymedzená chránená lokalita (kategórie A, C, D a E prílohy 2). Na účely tohto preskúmania sa chránené lokality kategórií A, C, D alebo E prílohy 2 zohľadnia len vtedy, ak sú v deň začatia konania uvedené na zozname lokalít významných pre Spoločenstvo (kategória A prílohy 2). V prípade potreby sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie. Pri rozhodovaní o konkrétnom prípade treba dodržiavať kritériá uvedené v bodoch 1 až 3 odseku 5 a uplatniť odseky 7 a 8. Preskúmanie každého jednotlivého prípadu sa neuskutoční, ak navrhovateľ požiada o vykonanie posúdenia vplyvov na životné prostredie.

4a. V prípade projektov, pre ktoré sú v stĺpci 3 prílohy 1 stanovené iné osobitné podmienky, ako sú tie, ktoré sú uvedené v odseku 4, musí orgán v prípade, že sú tieto podmienky splnené, v každom jednotlivom prípade podľa odseku 7 určiť, či v dôsledku takéhoto projektu treba očakávať významné nepriaznivé alebo škodlivé účinky na životné prostredie v zmysle § 1 ods. 1 bodu 1. V prípade potreby sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie zjednodušeným postupom. Preskúmanie každého jednotlivého prípadu sa neuskutoční, ak navrhovateľ požiada o vykonanie posúdenia vplyvov na životné prostredie.

...

6. Pred ukončením posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo preskúmaním každého jednotlivého prípadu nesmú byť vydané povolenia pre projekty, na ktoré sa vzťahuje posúdenie podľa odsekov 1, 2 alebo 4. Oznámenia uskutočnené podľa správnych predpisov pred ukončením posudzovania vplyvov na životné prostredie pritom nemajú nijaké právne účinky. Povolenia vydané v rozpore s týmto ustanovením môžu byť vyhlásené za neplatné príslušným orgánom podľa § 39 ods. 3 v lehote troch rokov.

7. Orgán musí na žiadosť navrhovateľa, zúčastneného orgánu alebo Umweltanwalt [ombudsman pre životné prostredie, Rakúsko] rozhodnúť, či je potrebné vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie pre daný projekt podľa tohto spolkového zákona a ktorej kategórii uvedených v prílohe 1 alebo v § 3a ods. 1 až 3 tento projekt zodpovedá. Toto rozhodnutie možno vydať aj z úradnej moci. ...

...

9. Ak orgán rozhodne podľa odseku 7, že projekt nebude predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, organizácia na ochranu životného prostredia uznaná podľa § 19 ods. 7 alebo sused podľa § 19 ods. 1 bodu 1 majú právo podať žalobu na Bundesverwaltungsgericht [Spolkový správny súd, Rakúsko]. Odo dňa uverejnenia na internete treba takej organizácii na ochranu životného prostredia alebo takému susedovi umožniť prístup k správne mu spisu. Na účely aktívnej legitímácie organizácie na ochranu životného prostredia je rozhodujúca oblasť činnosti uvedená v rozhodnutí o uznaní podľa § 19 ods. 7.“

12 Príloha 1 k UVP-G 2000 stanovuje:

„Príloha obsahuje projekty, ktoré podliehajú posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa § 3.

V stĺpcoch 1 a 2 sú uvedené projekty, ktoré vždy podliehajú posudzovaniu vplyvov na životné prostredie (stĺpec 1) alebo ktoré musia podliehať zjednodušenému postupu (stĺpec 2). V prípade zmien uvedených v prílohe 1 sa musí vykonať preskúmanie každého jednotlivého prípadu pri prekročení uvedenej prahovej hodnoty; inak sa uplatní § 3a ods. 2 a 3, pokiaľ výslovne nejde len o novú výstavbu, nové budovy alebo nové inžinierske siete.

V stĺpci 3 sú uvedené projekty, ktoré podliehajú posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, len ak sú splnené určité osobitné podmienky. Pokiaľ ide o tieto projekty, hneď ako sa dosiahne uvedená minimálna prahová hodnota, je potrebné vykonať posúdenie každého jednotlivého prípadu. Ak z tohto posúdenia vyplýva, že projekt musí byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, uplatní sa zjednodušený postup.

Kategórie chránených lokalít, ktoré sú uvedené v stĺpci 3, sú vymedzené v prílohe 2 k UVP-G. Lokality kategórií A, C, D a E sa však musia pri rozhodovaní o tom, či projekt podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, zohľadniť len vtedy, ak sú do nich zaradené ku dňu podania žiadosti.

	Posudzovanie vplyvov na životné prostredie	Posudzovanie vplyvov na životné prostredie zjednodušeným postupom	
	Stĺpec 1	Stĺpec 2	Stĺpec 3
...	...	...	...
	Projekty v oblasti infraštruktúry		
...	...	...	...
Z 17		a) Rekreačné alebo zábavné parky, športové štadióny a golfové ihriská s rozlohou aspoň 10 ha alebo s kapacitou aspoň 1 500 parkovacích miest pre motorové vozidlá;	b) Rekreačné alebo zábavné parky, športové štadióny a golfové ihriská nachádzajúce sa v chránených oblastiach kategórie A alebo D s rozlohou aspoň 5 ha alebo s kapacitou aspoň 750 parkovacích miest pre motorové vozidlá. c) Projekty podľa písmen a) a b) a súvisiace zariadenia, ktoré sú postavené, zmenené alebo rozšírené na základe dohôd s medzinárodnými organizáciami pre významné podujatia (napr. olympijské hry, majstrovstvá sveta alebo Európy, preteky Formuly 1) po individuálnom posúdení podľa § 3 ods. 4a; ...

Z 18		a) Priemyselné a komerčné parky s rozlohou aspoň 50 ha; b) Projekty na rozvoj miest ^{3a)} s rozlohou aspoň 15 ha alebo s brutto zastavanou plochou presahujúcu 150 000 m ² ;	c) Priemyselné a komerčné parky nachádzajúce sa v chránených oblastiach kategórie A alebo D s rozlohou aspoň 25 ha; Pokiaľ ide o projekty podľa písmena b), uplatní sa § 3 ods. 2 s prihliadnutím na súčet kapacít povolených za posledných päť rokov, vrátane požadovanej kapacity resp. požadovaného rozšírenia kapacity.
Z 19		a) Obchodné centrá s rozlohou aspoň 10 ha alebo s kapacitou aspoň 1 000 parkovacích miest pre motorové vozidlá;	b) Obchodné centrá nachádzajúce sa v chránených oblastiach kategórie A alebo D s rozlohou aspoň 5 ha alebo s kapacitou aspoň 500 parkovacích miest pre motorové vozidlá; ...
Z 20		a) ubytovacie zariadenia, ako sú hotely alebo rekreačné strediská, vrátane vedľajších zariadení s aspoň 500 lôžkami alebo s rozlohou aspoň 5 ha mimo aglomerácií;	b) ubytovacie zariadenia, ako sú hotely alebo rekreačné strediská, vrátane vedľajších zariadení v chránených oblastiach kategórie A alebo B s aspoň 250 lôžkami alebo s rozlohou aspoň 2,5 ha mimo aglomerácií. ...
Z 21		a) verejne prístupné parkoviská alebo garáže s aspoň 1 500 parkovacími miestami pre motorové vozidlá;	b) verejne prístupné parkoviská alebo garáže nachádzajúce sa v chránených oblastiach kategórie A, B alebo D s aspoň 750 parkovacími miestami pre motorové vozidlá. ...
...	...	...	...

...“

- 13 V poznámke pod čiarou 3a) uvedenej v stĺpci 2 bodu Z 18 prílohy 1 k UVP-G 2000 sa spresňuje:

„Rozvojom miest‘ sa rozumejú projekty rozvoja, ktorých cieľom je výstavba multifunkčného celku, v každom prípade zahŕňajúceho obytné a kancelárske budovy vrátane príslušných prístupových komunikácií a infraštruktúry, so spádovou oblasťou, ktorá presahuje územie projektu. Projekty na rozvoj miest, resp. ich časti sa po ich dokončení už nepovažujú za projekty na rozvoj miest v zmysle tejto poznámky pod čiarou.“

14 Príloha 2 k UVP-G 2000 stanovuje:

„Chránené lokality sa členia do týchto kategórií:

Kategória	Chránená lokalita	Pôsobnosť
A	Osobitná oblasť ochrany	...lokality zaradené do zoznamu svetového dedičstva [Organizácie Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru (Unesco)] v súlade s článkom 11 ods. 2 Dohovoru o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva [prijatého v Paríži 16. novembra 1972 (Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 1037, č. 1-15511)]
...	...	...
D	Znečistená lokalita (ovzdušie)	Lokality určené podľa § 3 ods. 8.
...	...	...

...“

15 Ustanovenie § 70 Wiener Stadtentwicklungs-, Stadtplanungs- und Baugesetzbuch, Bauordnung für Wien (Viedenský zákonník o rozvoji mesta, územnom plánovaní a výstavbe, viedenské stavebné predpisy) (LGBl. 1930/11), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „Viedenský zákonník o rozvoji mesta“), s názvom „Preskúmanie stavebného projektu a vydanie stavebného povolenia“, v odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ môžu byť stavebným projektom dotknuté subjektívne verejné práva susedov (§ 134a), je v prípade, že sa neuplatní zjednodušený postup na vydanie stavebného povolenia, potrebné uskutočniť pojednávanie, na ktoré musia byť predvolaní aj projektant a navrhovateľ, ak sa neuplatní § 65 ods. 1 ...“

16 Ustanovenie § 134 tohto zákonníka s názvom „Účastníci konania“ stanovuje:

„1. Účastníkom konania v zmysle § 8 [Allgemeine Verwaltungsverfahrensgesetz (všeobecný zákon o správnom konaní)] je žiadateľ alebo predkladateľ, ak [Viedenský zákonník o rozvoji mesta] upravuje žiadosť alebo podanie žiadosti.

...

3. V konaní o vydanie stavebného povolenia... sú jeho účastníkmi konania okrem žiadateľa (navrhovateľa) vlastníci (spoluvlastníci) pozemku. S osobami, ktoré majú právo stavby, sa musí zaobchádzať ako s vlastníkmi pozemkov. Vlastníci (spoluvlastníci) susediacich pozemkov sú účastníkmi konania, pokiaľ sú plánovanou výstavbou a jej spôsobom užívania dotknuté ich subjektívne verejné práva, ktoré sú taxatívne vymenované v § 134a, a ak bez ohľadu na odsek 4 vynesú v súlade s § 70 ods. 2 proti stavebnému projektu najneskôr na pojednávaní námietky v zmysle § 134a. Susedia nezískajú postavenie účastníka konania, ak so stavebným projektom v rámci plánovania alebo s odkazom na neho výslovne súhlasili. Susedia majú právo nahliadnúť do spisu... od okamihu, keď bol stavebný projekt predložený orgánu. Účastníkmi konania sú aj všetky ostatné osoby, ktorých súkromné práva alebo záujmy sú dotknuté.... Susediacimi

pozemkami na stavebnom území sú pozemky, ktoré sa nachádzajú v blízkosti pozemku, ktorého sa týka stavebný projekt, alebo sú od neho oddelené maximálne 6-metrovým pásom pozemku alebo verejnou komunikáciou s maximálnu šírkou 20 metrov, a v poslednom uvedenom prípade sa nachádzajú oproti stavebnému pozemku. Na všetkých územiach s iným spôsobom využitia a v prípade, že ide o verejné pozemky, sú susediacimi pozemkami pozemky, ktoré nie sú vzdialené od stavebného projektu viac ako 20 metrov.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 17 Žalobkyňa vo veci samej plánovala postaviť v centre mesta Viedeň (Rakúsko) komplex budov a tento jej projekt sa nazýval „ICV Heumarkt Neu – Neubau Hotel InterContinental, Wiener Eislaufverein WEV“ (ďalej len „projekt ‚Heumarkt Neu‘“).
- 18 Podľa informácií vnútroštátneho súdu tento projekt spočíval v prestavbe dotknutej lokality, ktorá mala zahŕňať zbúranie existujúceho hotela InterContinental a výstavbu dvoch nových budov na hotelové, komerčné a konferenčné účely, jednej výškovej budovy na hotelové účely, na účely organizovania akcií a na obytné a kancelárske účely, a jednej podstavcovej budovy umiestnenej pod touto výškovou budovou a pod jednou z dvoch vyššie uvedených budov na hotelové, komerčné a konferenčné účely, ktorá by mala mať tri podzemné podlažia. Budova, ktorá by nebola umiestnená na podstavcovej budove, by sa nachádzala medzi touto podstavcovou budovou a príslušnou koncertnou sieňou, a tiež by mala mať tri podzemné podlažia. V rámci uvedeného projektu sa takisto počítalo po prvé s rekonštrukciou klziska a budovy, v ktorej sa nachádza, spočívajúcou vo výstavbe podzemného klziska s rozlohou približne 1 000 m² a podzemnej športovej haly s bazénom, po druhé s výstavbou podzemného parkoviska s 275 parkovacími miestami pre motorové vozidlá, ako aj po tretie s presunom ulice priliehajúcej k lokalite tohto projektu približne o 11 metrov. Projekt „Heumarkt Neu“ by zaberol plochu približne 1,55 ha a mal by 89 000 m² brutto zastavanej plochy (z toho 58 000 m² nadzemnej plochy a 31 000 m² podzemnej plochy). Celý tento projekt by sa okrem toho nachádzal v centrálnom pásme lokality klasifikovanej ako svetové dedičstvo Unesco, ktorá sa nazýva „Historické centrum Viedeň“.
- 19 Rozhodnutím zo 16. októbra 2018, ktoré bolo prijaté v reakcii na žiadosť žalobkyne vo veci samej zo 17. októbra 2017 podanej na základe § 3 ods. 7 UVP-G 2000, vláda Spolkovej krajiny Viedeň (Rakúsko) konštatovala, že projekt „Heumarkt Neu“ nemusí byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie z dôvodu, že tento projekt nepatrí do žiadnej z kategórií projektov uvedených v prílohe 1 k UVP-G 2000, ktoré by mohli byť relevantné (najmä body Z 17 až Z 21 tejto prílohy). Pokiaľ ide o kategóriu nazvanú „projekty na rozvoj miest“ stanovenú v prílohe 1 bode Z 18 písm. b) UVP-G 2000, vláda Spolkovej krajiny Viedeň uviedla, že prahové hodnoty stanovené v tomto ustanovení nebudú v tomto projekte dosiahnuté a že sa neuplatní § 3 ods. 2 UVP-G 2000 týkajúci sa kumulácie s inými projektmi, keďže sa nedosiahla 25 % prahová hodnota uvedená v tomto ustanovení.
- 20 Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Rakúsko), na ktorý sa so žalobou obrátilo viacero susedov, ako aj jedna organizácia na ochranu životného prostredia, informoval navrhovateľa projektu „Heumarkt Neu“ a vládu Spolkovej krajiny Viedeň, že zastáva názor, že prebratie ustanovenia uvedeného v prílohe II bode 10 písm. b) smernice 2011/92 do vnútroštátneho práva je nedostatočné a že je potrebné vykonať individuálne preskúmanie tohto projektu. Uvedený súd vymenoval znalca a stanovil dátum pojednávania. Žalobkyňa vo veci samej následne vzala späť svoju žiadosť uvedenú v bode 19 tohto rozsudku, ktorou sa domáhala určenia, či tento projekt podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie.

- 21 Napriek späťvzatiu tejto žiadosti Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) v rozhodnutí z 9. apríla 2019 konštatoval, že projekt „Heumarkt Neu“ podlieha povinnosti vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie.
- 22 Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko), na ktorý žalobkyňa vo veci samej a vláda Spolkovej krajiny Viedeň podali opravný prostriedok „Revision“, rozhodnutím z 25. júna 2021 zrušil rozhodnutie Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) z 9. apríla 2019, a to v podstate z toho dôvodu, že po späťvzati žiadosti žalobkyne vo veci samej tento posledný uvedený súd už nemal právomoc meritórne rozhodnúť o žalobe, ktorá mu bola predložená, a mal len zrušiť rozhodnutie tejto vlády zo 16. októbra 2018.
- 23 Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd) teda rozhodnutím z 15. júla 2021 vyhlásil rozhodnutie vlády Spolkovej krajiny Viedeň zo 16. októbra 2018 za od počiatku neplatné.
- 24 Predtým žalobkyňa vo veci samej na základe žiadosti z 30. novembra 2018, a to súbežne s vyššie uvedeným konaním o určení, požiadala Magistrát mesta Viedeň o vydanie stavebného povolenia na projekt „Heumarkt Neu“.
- 25 Z dôvodu, že Magistrát mesta Viedeň o tejto žiadosti nerozhodol, podala žalobkyňa vo veci samej 12. marca 2021 na Verwaltungsgericht Wien (Správny súd Viedeň, Rakúsko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, žalobu na nečinnosť, ktorou sa domáha, aby uvedený súd vydal požadované stavebné povolenie, pričom uvádza, že vzhľadom na prahové hodnoty a kritériá stanovené v prílohe 1 bode Z 18 písm. b) UVP-G 2000 projekt „Heumarkt Neu“ nepodlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie.
- 26 Vnútroštátny súd uvádza, že z vnútroštátneho práva vyplýva, že pokiaľ sa žaloba na nečinnosť musí, ako v prejednávanej veci, vyhlásiť za dôvodnú, bude úlohou uvedeného súdu, aby prípadne rozhodol o predmetnej žiadosti o povolenie. Jeho prípadná právomoc rozhodnúť o uvedenej žiadosti však závisí – podobne ako v prípade právomoci stavebného orgánu, ktorý by v prejednávanej veci nahradil – od toho, či sa má alebo nemá uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie, čo je teda otázka, o ktorej musí rozhodnúť najprv. Ďalej spresňuje, že v prejednávanej veci treba túto otázku preskúmať s prihliadnutím na prahové hodnoty a kritériá týkajúce sa „projektov na rozvoj miest“ v zmysle prílohy 1 bodu 18 písm. b) UVP-G 2000, keďže ide o jedinú kategóriu stanovenú v uvedenej prílohe, ktorá v prejednávanej veci prichádza do úvahy.
- 27 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Wien (Správny súd Viedeň) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
  - „1. Bráni [smernica 2011/92] vnútroštátnemu ustanoveniu, podľa ktorého uskutočnenie posudzovania vplyvov ‚projektov na rozvoj miest‘ na životné prostredie závisí tak od dosiahnutia prahových hodnôt v rozsahu využitia plochy, ktorej výmera je aspoň 15 ha, a brutto zastavanej plochy, ktorá je väčšia než 150 000 m², ako aj od toho, že ide o projekty výstavby multifunkčného celku, v každom prípade zahŕňajúceho obytné a kancelárske budovy vrátane výstavby príslušných prístupových komunikácií a infraštruktúry so spádovou oblasťou, ktorá presahuje územie projektu? Je pritom relevantné, že vo vnútroštátnom práve sú osobitne upravené:
    - rekreačné alebo zábavné parky, športové štadióny alebo golfové ihriská (od určitej rozlohy, resp. od určitého počtu parkovacích miest),

- priemyselné alebo komerčné parky (od určitej rozlohy),
  - obchodné centrá (od určitej rozlohy, resp. od určitého počtu parkovacích miest),
  - ubytovacie zariadenia, ako sú hotely alebo rekreačné strediská, spolu s vedľajšími zariadeniami (od určitého počtu lôžok, resp. od určitej rozlohy, len v oblastiach nachádzajúcich sa mimo aglomerácií) a
  - verejne prístupné parkoviská alebo garáže (od určitého počtu parkovacích miest)?
2. Vyžaduje [smernica 2011/92] – najmä s prihliadnutím na požiadavku stanovenú v prílohe III bode 2 písm. c) bode viii) [tejto smernice], aby sa pri určení toho, či sa má vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie, vzali osobitne do úvahy aj ‚historicky, kultúrne alebo archeologicky významné krajiny a miesta‘ –, aby sa v prípade oblastí s osobitným historickým, kultúrnym, urbanistickým alebo architektonickým významom, ako sú napríklad lokality svetového dedičstva Unesco, stanovili nižšie prahové hodnoty alebo menej prísne kritériá (než aké sú uvedené v prvej otázke)?
  3. Bráni smernica 2011/92 vnútroštátnemu ustanoveniu, podľa ktorého je pri posudzovaní ‚projektu na rozvoj miest‘ v zmysle prvej otázky kumulácia s inými podobnými a v blízkosti sa nachádzajúcimi projektmi obmedzená na to, že sa zohľadnia kapacity, ktoré boli povolené za posledných päť rokov, vrátane požadovanej kapacity, resp. požadovaného rozšírenia kapacity, pričom projekty na rozvoj miest, resp. ich časti sa po ich dokončení z pojmového hľadiska už nemajú považovať za projekty na rozvoj miest, a ak má plánovaný projekt kapacitu, ktorá je menšia než 25 % prahovej hodnoty, v každom jednotlivom prípade sa neurčí, či na základe kumulácie vplyvov pravdepodobne vzniknú významné nepriaznivé, nežiaduce alebo škodlivé vplyvy na životné prostredie, a či je preto v prípade plánovaného projektu potrebné uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie?
  4. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku: môže byť individuálne preskúmanie toho, či projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, ktoré sa vyžaduje v prípade, keď vnútroštátny orgán prekročí diskrečnú právomoc priznanú členským štátom (v súlade s ustanoveniami článku 2 ods. 1, ako aj článku 4 ods. 2 a 3 smernice 2011/92, ktoré sa v prejednávanej veci priamo uplatnia), obmedzené na určité aspekty ochrany, ako je napríklad účel ochrany určitého územia, alebo sa majú v tomto prípade zohľadniť všetky kritériá a aspekty uvedené v prílohe III k smernici 2011/92?
  5. Umožňuje smernica 2011/92, najmä s prihliadnutím na požiadavky týkajúce sa súdnej ochrany, ktoré sú uvedené v článku 11, aby preskúmanie uvedené v štvrtej otázke po prvý raz vykonal až vnútroštátny súd (v konaní o vydanie stavebného povolenia a v rámci skúmania vlastnej právomoci), pričom v konaní na tomto súde má podľa ustanovenia vnútroštátneho práva ‚verejnosť‘ postavenie účastníka konania len vo veľmi obmedzenom rámci a súdna ochrana členov ‚dotknutej verejnosti‘ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. d) a e) smernice 2011/92 vo vzťahu k rozhodnutiu tohto súdu je mimoriadne obmedzená? Je pre odpoveď na túto otázku relevantné, že podľa vnútroštátneho práva – odhliadnuc od možnosti rozhodnutia *ex officio* – môžu navrhnúť, aby súd samostatne rozhodol, či pre projekt platí povinnosť uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie, len navrhovateľ, zúčastnený orgán alebo Umweltanwalt (ombudsman pre životné prostredie)?

6. Umožňuje [smernica 2011/92] v prípade ‚projektov na rozvoj miest‘ podľa prílohy II bodu 10 písm. b) [uvedenej smernice] vydať pred uskutočnením potrebného posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo popri ňom, resp. pred ukončením posúdenia vplyvov na životné prostredie v každom jednotlivom prípade, ktorého cieľom je objasniť, či je potrebné posudzovanie vplyvov na životné prostredie, stavebné povolenia pre jednotlivé stavby, ktoré tvoria súčasť projektu na rozvoj miest ako celku, pričom v rámci konania o vydanie stavebného povolenia sa neuskutočňuje nijaké posudzovanie vplyvov na životné prostredie v zmysle [tej istej smernice] a verejnosť má postavenie účastníka konania len v obmedzenom rozsahu?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 28 WertInvest Hotelbetrieb tvrdí, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný, keďže projekt „Heumarkt Neu“ nespadá pod pojem „projekty na rozvoj miest“ v zmysle bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92, keďže cieľom uvedeného projektu je v podstate len prestavba už existujúceho objektu.
- 29 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora platí, že v rámci spolupráce medzi Súdnyim dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnyim dvoru. V dôsledku toho, ak sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, je Súdny dvor v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 12. októbra 2017, Sleutjes, C-278/16, EU:C:2017:757, bod 21 a citovaná judikatúra).
- 30 Z toho vyplýva, že pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie, položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnyim dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené (rozsudok z 12. októbra 2017, Sleutjes, C-278/16, EU:C:2017:757, bod 22 a citovaná judikatúra).
- 31 V prejednávanej veci to tak však nie je, keďže položené otázky majú naopak zjavnú súvislosť s predmetom sporu vo veci samej. Okrem toho treba uviesť, že námietky, ktoré takto vzniesla WertInvest Hotelbetrieb, sa týkajú samotnej pôsobnosti bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92 a právnej kvalifikácie skutkového stavu z hľadiska uvedeného ustanovenia. Otázka, či situácia, o akú ide vo veci samej, patrí do pôsobnosti ustanovení práva Únie, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd, je hmotnoprávnou otázkou týkajúcou sa výkladu týchto ustanovení, takže prípadné pochybnosti, ktoré by v tejto súvislosti mohli existovať, nemôžu ovplyvniť prípustnosť prejudiciálnych otázok (pozri analogicky rozsudok z 27. októbra 2009, ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, bod 67).
- 32 Tvrdenia spoločnosti WertInvest Hotelbetrieb, ktoré sú založené na neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, treba preto zamietnuť.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- 33 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2011/92 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej uskutočnenie posudzovania vplyvov „projektov na rozvoj miest“ na životné prostredie závisí jednak od dosiahnutia prahových hodnôt v rozsahu využitia plochy, ktorej výmera je aspoň 15 ha, a brutto zastavanej plochy, ktorá je väčšia než 150 000 m², a jednak od toho, že ide o projekt výstavby multifunkčného celku zahŕňajúceho aspoň obytné a kancelárske budovy vrátane výstavby príslušných prístupových komunikácií a infraštruktúry so spádovou oblasťou presahujúcou územie, ktoré pokrýva, a ktorý nestanovuje nižšie prahové hodnoty alebo prísnejšie kritériá v závislosti od umiestnenia príslušných projektov, a to najmä v oblastiach osobitného historického, kultúrneho, urbanistického alebo architektonického významu.
- 34 Z ustanovení článku 4 ods. 2 smernice 2011/92 v spojení s bodom 10 písm. b) prílohy II k tejto smernici vyplýva, že členské štáty musia na základe preskúmania každého jednotlivého prípadu alebo na základe nimi stanovených prahových hodnôt alebo kritérií určiť, či projekt na rozvoj miest musí podliehať posúdeniu vplyvov na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10 uvedenej smernice. Členské štáty sa môžu tiež rozhodnúť, že budú uplatňovať oba postupy.
- 35 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť – ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania –, že sa zdá, že vnútroštátny súd, ktorému prináleží posúdiť skutkové okolnosti, nemá nijaké pochybnosti o tom, že taký projekt, o aký ide vo veci samej, sa má považovať za projekt spadajúci pod pojem „projekty na rozvoj miest“ v zmysle bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92, čo je pojem, v súvislosti s výkladom ktorého sa uvedený súd mimochodom neobrátil na Súdny dvor. V prejednávanej veci a najmä vzhľadom na vlastnosti uvedeného projektu, ako sú opísané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a uvedené v bode 18 tohto rozsudku, však Súdny dvor nezistil nijaký dôvod, prečo by mal o právnej kvalifikácii skutkových okolností, ktorú vykonal vnútroštátny súd, pochybovať.
- 36 Pokiaľ ide navyše o námietku spoločnosti WertInvest Hotelbetrieb uvedenú v bode 28 tohto rozsudku, stačí uviesť, že okolnosť, že sa uvedený projekt týka prestavby už existujúceho objektu, ktorá – rovnako ako v prejednávanej veci – spočíva v demolácii existujúceho objektu a výstavbe nového objektu, nemôže zabrániť tomu, aby sa takýto projekt mohol považovať za projekt spadajúci pod pojem „projekty na rozvoj miest“ v zmysle bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. marca 2011, Komisia/Írsko, C-50/09, EU:C:2011:109, bod 100).
- 37 Pokiaľ ide o vykonávanie smernice 2011/92, treba pripomenúť, že členské štáty musia vykonať túto smernicu spôsobom, ktorý v plnej miere spĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici, a to s prihliadnutím na jej základný cieľ, ktorým je, ako vyplýva z článku 2 ods. 1 tejto smernice, že pred udelením povolenia budú projekty, ktoré pravdepodobne budú mať významné vplyvy na životné prostredie okrem iného z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, posúdené z hľadiska ich vplyvov (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o príslušné ustanovenia smernice 85/337, rozsudok z 27. marca 2014, Consejería de Infraestructuras y Transporte de la Generalitat Valenciana a Iberdrola Distribución Eléctrica, C-300/13, neuverejený, EU:C:2014:188, bod 23, ako aj citovanú judikatúru).

- 38 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak projekt malého rozsahu môže mať významný vplyv na životné prostredie a že z ustálenej judikatúry vyplýva, že ustanovenia právnych predpisov členského štátu, ktoré stanovujú posudzovanie vplyvu určitých typov projektov na životné prostredie, musia tiež spĺňať požiadavky stanovené v článku 3 smernice 2011/92 a musia zohľadňovať vplyv projektu na obyvateľstvo a ľudské zdravie, biodiverzitu, územie, pôdu, vodu, vzduch a klímu, ako aj hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a krajinu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. marca 2011, Komisia/Belgicko, C-435/09, neuvverejnený, EU:C:2011:176, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 39 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že ak sa členské štáty v súvislosti s projektmi uvedenými v prílohe II k smernici 2011/92 rozhodli použiť prahové hodnoty alebo kritériá na určenie toho, či tieto projekty majú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10 tejto smernice, je takto priznaná miera voľnej úvahy, obmedzená povinnosťou, ktorá je uvedená v článku 2 ods. 1 uvedenej smernice a podľa ktorej sa pred vydaním povolenia musia projekty, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, najmä z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, podrobiť posúdeniu (rozsudok z 31. mája 2018, Komisia/Poľsko, C-526/16, neuvverejnený, EU:C:2018:356, bod 60 a citovaná judikatúra).
- 40 Napokon treba zdôrazniť, že podľa článku 4 ods. 3 smernice 2011/92 majú členské štáty pri stanovení uvedených prahových hodnôt alebo kritérií povinnosť zohľadniť príslušné výberové kritériá uvedené v prílohe III k tejto smernici.
- 41 Podľa tejto prílohy medzi posledné uvedené kritériá patria po prvé vlastnosti projektov, ktoré sa musia posudzovať s osobitným zreteľom na veľkosť projektu a kumuláciu tohto projektu s inými existujúcimi alebo schválenými projektmi, po druhé umiestnenie projektov, aby sa zväžila citlivosť životného prostredia v zemepisných oblastiach, ktoré môžu byť projektom pravdepodobne dotknuté, konkrétne so zreteľom na súčasné a schválené využitie územia, ako aj na absorpčnú schopnosť prírodného prostredia, najmä so zreteľom okrem iného na husto osídlené oblasti, ako aj historicky, kultúrne alebo archeologicky významné krajiny a miesta, a po tretie na vlastnosti potenciálneho vplyvu projektov, najmä s ohľadom na geografickú oblasť a veľkosť populácie, ktorá bude projektmi pravdepodobne dotknutá, a na kumulovaný vplyv týchto projektov s inými existujúcimi alebo schválenými projektmi.
- 42 Z toho vyplýva, že členský štát, ktorý na základe článku 4 ods. 2 smernice 2011/92 stanoví prahové hodnoty alebo kritériá len s prihliadnutím na veľkosť projektov bez toho, aby zohľadnil kritériá pripomenuté v bode 41 tohto rozsudku, prekračuje mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje podľa článku 2 ods. 1 a článku 4 ods. 2 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. marca 2011, Komisia/Belgicko, C-435/09, neuvverejnený, EU:C:2011:176, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 43 V prejednávanej veci sa zdá, že zatiaľ čo pre projekty týkajúce sa „obchodných centier“ a „verejne prístupných parkovísk alebo garáží“, ktoré sú uvedené v bodoch Z 19 a Z 21 prílohy 1 k UPV-G 2000, a ktoré tiež spadajú pod pojem „projekty na rozvoj miest“ v zmysle bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92, stanovila Rakúska republika niekoľko prahových hodnôt, ktoré sa uplatňujú v závislosti od umiestnenia projektu, a to najmä v oblastiach kategórie A, medzi ktoré patria lokality svetového dedičstva Unesco, pre „projekty na rozvoj miest“ uvedené v bode Z 18 písm. b) prílohy 1 k UPV-G 2000 stanovila len jednu prahovú hodnotu.
- 44 Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že ak členský štát používa prahové hodnoty na určenie potreby uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie, je nevyhnutné zohľadniť také faktory, akými sú umiestnenie projektov, napríklad stanovením viacerých prahových hodnôt,

ktoré zodpovedajú rôznym veľkostiam projektov a ktoré sa uplatňujú s prihliadnutím na povahu alebo umiestnenie projektu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 1999, Komisia/Írsko, C-392/96, EU:C:1999:431, bod 70).

- 45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom sa projekt dotknutý vo veci samej nachádza v centrálnej oblasti lokality svetového dedičstva Unesco, takže v tomto kontexte sa kritérium týkajúce sa umiestnenia projektov uvedené v bode 2 písm. c) podbode viii) prílohy III k smernici 2011/92 javí ako osobitne relevantné.
- 46 Okrem toho treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že členský štát, ktorý stanovuje tieto prahové hodnoty alebo kritériá na takej úrovni, že v praxi sa všetky projekty určitého typu vopred vyhnú povinnosti vykonať posúdenie vplyvov, prekračuje mieru voľnej úvahy uvedenú v bode 39 tohto rozsudku, okrem prípadu, ak by sa všetky vylúčené projekty mohli na základe celkového posúdenia považovať za projekty, ktoré nemôžu mať výrazný vplyv na životné prostredie (rozsudok z 31. mája 2018, Komisia/Poľsko, C-526/16, neuvverejnený, EU:C:2018:356, bod 61 a citovaná judikatúra).
- 47 Prahové hodnoty v rozsahu využitia plochy, ktorej výmera je aspoň 15 ha, a brutto zastavanej plochy, ktorá je väčšia než 150 000 m² sú pritom v mestskom prostredí s obmedzeným priestorom natolko vysoké, že v praxi sa väčšina projektov na rozvoj miest vopred vyhne povinnosti uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie.
- 48 V tejto súvislosti treba uviesť, že vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uviedol, že z určitých zdrojov vyplýva, že nijaký projekt na rozvoj miest v praxi pravdepodobne nedosiahne prahové hodnoty a kritériá stanovené v bode Z 18 písm. b) prílohy 1 k UPV-G 2000. Z informácií uvedených v spise, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, ďalej vyplýva, že v Rakúsku nepodlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie väčšina projektov na rozvoj miest v zmysle bodu 10 písm. b) prílohy II k smernici 2011/92.
- 49 Rakúska vláda okrem toho na pojednávaní uviedla, že si uvedomila, že prahové hodnoty, ktoré sú na tento účel stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, sú možno príliš vysoké, a preto sa rozhodla tieto právne predpisy zmeniť.
- 50 V konečnom dôsledku však vnútroštátnemu súdu prináleží, aby na základe všetkých dostupných relevantných skutočností posúdil, či sú dotknuté prahové hodnoty a kritériá stanovené na takej úrovni, že v praxi sú všetky alebo takmer všetky dotknuté projekty vyňaté z povinnosti vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie, a aby v tomto prípade overil, že takéto vyňatie nemožno odôvodniť tým, že všetky takto vylúčené projekty možno na základe celkového posúdenia považovať za projekty, ktoré nemôžu mať významný vplyv na životné prostredie.
- 51 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 2 ods. 1, článok 4 ods. 2 písm. b) a článok 4 ods. 3, bod 10 písm. b) prílohy II a príloha III smernice 2011/92 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej uskutočnenie posudzovania vplyvov „projektov na rozvoj miest“ na životné prostredie závisí jednak od dosiahnutia prahových hodnôt v rozsahu využitia plochy, ktorej výmera je aspoň 15 ha, a brutto zastavanej plochy, ktorá je väčšia než 150 000 m², a jednak od toho, že ide o projekt výstavby multifunkčného celku zahŕňajúceho aspoň obytné a kancelárske budovy vrátane výstavby príslušných prístupových komunikácií a infraštruktúry so spádovou oblasťou presahujúcou územie, ktoré pokrýva.

O tretej otázke

- 52 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2011/92 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré na účely posúdenia, či „projekt na rozvoj miest“ podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, obmedzuje skúmanie kumulácie vplyvov tohto projektu s vplyvmi iných podobných projektov nachádzajúcich sa v blízkosti tohto projektu na to, že sa zohľadnia kapacity, ktoré boli povolené za posledných päť rokov, vrátane požadovanej kapacity, resp. požadovaného rozšírenia kapacity, pričom projekty na rozvoj miest, resp. ich časti sa po ich dokončení už nemajú považovať za projekty na rozvoj miest, a ak má plánovaný projekt kapacitu, ktorá je menšia než 25 % stanovenej prahovej hodnoty, v každom jednotlivom prípade sa neurčí, či na základe kumulácie vplyvov pravdepodobne vzniknú významné nepriaznivé, nežiaduce alebo škodlivé vplyvy na životné prostredie, a či je preto v prípade plánovaného projektu potrebné uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie.
- 53 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že táto otázka sa týka pravidla stanoveného v § 3 ods. 2 UPV-G 2000 v spojení s prílohou 1 bodom Z 18 tohto zákona a osobitne s poznámkou pod čiarou 3a) uvedenou v stĺpci 2 uvedeného bodu Z 18.
- 54 Podľa judikatúry Súdneho dvora však platí, že ak členský štát podľa článku 4 ods. 2 písm. b) smernice 2011/92 stanoví pre projekty, na ktoré sa vzťahuje jej príloha II, prahovú hodnotu, ktorá je v rozpore s povinnosťami upravenými v článku 2 ods. 1 a v článku 4 ods. 3 tejto smernice, ustanovenia článku 2 ods. 1, ako aj článku 4 ods. 2 písm. a) a článku 4 ods. 3 uvedenej smernice vyvolávajú priamy účinok spočívajúci v tom, že príslušné vnútroštátne orgány majú zabezpečiť, aby sa najskôr preskúmalo, či dotknuté projekty môžu mať významný vplyv na životné prostredie, a v prípade, že to tak je, aby sa potom vykonalo posúdenie týchto vplyvov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, Salzburger Flughafen, C-244/12 P, EU:C:2013:203, bod 48).
- 55 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na prvú a druhú otázku teda nie je potrebné na tretiu otázku odpovedať.
- 56 Pri určovaní, či projekt, o ktorý ide vo veci samej, podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, bude totiž s ohľadom na túto odpoveď úlohou príslušného orgánu alebo prípadne vnútroštátneho súdu, aby tento projekt posúdil výlučne s ohľadom na kritériá stanovené v prílohe III k smernici 2011/92, takže odpoveď na tretiu otázku nie je na účely vyriešenia sporu vo veci samej nevyhnutná.

O štvrtej otázke

- 57 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 4 ods. 3 smernice 2011/92 vykladať v tom zmysle, že v rámci individuálneho preskúmania toho, či projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, a preto podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, môže príslušný orgán zohľadniť len určité aspekty ochrany životného prostredia, ako je napríklad účel ochrany určitého územia, alebo či musí dotknutý projekt preskúmať z hľadiska všetkých výberových kritérií uvedených v prílohe III k tejto smernici.
- 58 Podľa článku 4 ods. 3 smernice 2011/92 sa pri preskúmaní toho, či projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, zohľadňujú príslušné výberové kritériá uvedené v prílohe III k tejto smernici.

- 59 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že členský štát nemôže bez toho, aby si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo smernice 2011/92, výslovne alebo implicitne vylúčiť jedno alebo viacero kritérií prílohy III k tejto smernici, keďže každé z týchto kritérií, podľa toho, o aký projekt spadajúci pod prílohu II k uvedenej smernici ide, môže byť relevantné z hľadiska zistenia, či treba vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie (pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. júla 2008, Aisello a i., C-156/07, EU:C:2008:398, bod 50).
- 60 Z toho vyplýva, že v rámci preskúmania každého jednotlivého prípadu musí príslušný orgán posúdiť dotknutý projekt z hľadiska všetkých výberových kritérií vymenovaných v prílohe III k smernici 2011/92, a určiť tak kritériá, ktoré sú v danom prípade relevantné, a následne musí všetky kritériá, ktoré sa ukážu ako relevantné, náležite zohľadniť.
- 61 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už odmietol tvrdenie, podľa ktorého urbanizačné projekty nemajú v mestských oblastiach fakticky nijaký vplyv na životné prostredie, a v tejto súvislosti odkázal na kritériá týkajúce sa oblastí s vysokou hustotou obyvateľstva, ako aj na krajiny s historickým, kultúrnym alebo archeologickým významom, ktoré sú teraz uvedené v bode 2 písm. c) podbodoch vii) a viii) prílohy III k smernici 2011/92 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. marca 2006, Komisia/Španielsko, C-332/04, neuvverejnený, EU:C:2006:180, body 79 a 80).
- 62 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 3 smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci individuálneho preskúmania toho, či projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, a preto podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, musí príslušný orgán posúdiť dotknutý projekt z hľadiska všetkých výberových kritérií vymenovaných v prílohe III k tejto smernici, a určiť tak kritériá, ktoré sú v danom prípade relevantné, a tieto kritériá, ktoré sú na situáciu v danom prípade relevantné, musí následne uplatniť.

O piatej otázke

- 63 Svojou piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 11 smernice 2011/92 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby preskúmanie každého jednotlivého prípadu stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) tejto smernice po prvý raz vykonal súd, ktorý má právomoc vydať povolenie, ako je stanovené v článku 1 ods. 2 písm. c) uvedenej smernice, a to v konaní, v ktorom má verejnosť postavenie účastníka konania len vo veľmi obmedzenom rámci a po skončení ktorého má verejnosť tiež len veľmi obmedzenú možnosť podania opravného prostriedku. V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd tiež pýta, či je relevantné, že podľa vnútroštátneho práva môžu – odhliadnuc od možnosti rozhodnutia *ex officio* – požiadať o určenie, či dotknutý projekt podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, len navrhovateľ projektu, zúčastnený orgán alebo ombudsman pre životné prostredie.
- 64 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd kladie túto otázku z dvoch dôvodov. Na jednej strane uvádza, že podľa ustanovení Viedenského zákonníka o rozvoji mesta platí, že postavenie účastníkov konania v konaní o stavebnom povolení, ktoré pred ním prebieha, majú len osoby, ktoré sú vlastníkami pozemku alebo majú právo stavby na pozemku nachádzajúcom sa v presne vymedzenej oblasti okolo pozemku realizácie projektu, o ktorý ide vo veci samej, takže verejnosť v zmysle článku 1 ods. 2 písm. d) smernice 2011/92 je z tohto konania takmer úplne vylúčená, a teda *a priori* pripravená aj o možnosť podať opravný prostriedok proti prípadnému rozhodnutiu vnútroštátneho súdu nevyžadovať v prípade tohto projektu posúdenie

vplyvov na životné prostredie. Na druhej strane podľa § 3 ods. 7 UVP-G 2000 môžu z vlastnej iniciatívy požiadať o určenie toho, či uvedený projekt podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, len navrhovateľ, zúčastnený orgán alebo ombudsman pre životné prostredie.

- 65 V tejto súvislosti treba poznamenať, že smernica 2011/92 neukladá členským štátom povinnosť stanoviť, že postup určovania stanovený v článku 4 ods. 4 a 5 tejto smernice môže začať verejnosť v zmysle článku 1 ods. 2 písm. d) tejto smernice alebo dotknutá verejnosť v zmysle článku 1 ods. 2 písm. e) uvedenej smernice.
- 66 Rovnako smernica 2011/92 neupravuje právo verejnosti alebo dotknutej verejnosti na účasť na takomto postupe.
- 67 Z článku 4 ods. 5 tejto smernice však vyplýva, že verejnosti sa musí sprístupniť rozhodnutie, ktoré bolo prijaté na základe tohto postupu a spĺňa formálne náležitosti stanovené v tomto ustanovení.
- 68 Podľa článku 11 smernice 2011/92 navyše platí, že jednotlivец, ktorý je súčasťou „dotknutej verejnosti“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. e) tejto smernice a ktorý spĺňa kritériá vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o „dostatočný záujem“ alebo prípadne o „porušovanie práva“ uvedené v tomto článku 11, musí mať možnosť napadnúť pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným zákonom hmotnoprávnu alebo procesnú zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že nie je potrebné vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie v rámci opravného prostriedku podaného prípadne proti rozhodnutiu o povolení (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. apríla 2015, Gruber, C-570/13, EU:C:2015:231, bod 44).
- 69 Súdny dvor už okrem toho rozhodol, že skutočnosť, že takéto rozhodnutie prijal súd, ktorý pritom vykonával právomoci správnej povahy, nemôže dotknutej verejnosti brániť vo výkone práva podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2009, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening, C-263/08, EU:C:2009:631, bod 37).
- 70 Napokon treba pripomenúť, že článok 11 ods. 1 smernice 2011/92, podľa ktorého proti rozhodnutiam, úkonom alebo opomenutiam, ktorých sa týka uvedený článok, musí byť prípustný opravný prostriedok pred súdom s cieľom „napadnúť ich vecnú a procesnú zákonnosť“, nijakým spôsobom neobmedzuje dôvody, ktoré možno uvádzať na podporu takéhoto opravného prostriedku (rozsudok z 15. októbra 2015, Komisia/Nemecko, C-137/14, EU:C:2015:683, bod 77 a citovaná judikatúra).
- 71 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na piatu otázku odpovedať tak, že článok 11 smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby preskúmanie každého jednotlivého prípadu stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) tejto smernice po prvý raz vykonal súd, ktorý má právomoc vydať povolenie, ako je stanovené v článku 1 ods. 2 písm. c) uvedenej smernice. Jednotlivec, ktorý je súčasťou „dotknutej verejnosti“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. e) smernice 2011/92 a ktorý spĺňa kritériá stanovené vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o „dostatočný záujem“ alebo prípadne o „porušovanie práva“ uvedené v tomto článku 11, však musí mať možnosť napadnúť pred iným súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom zriadeným zákonom, hmotnoprávnu alebo procesnú zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že nie je potrebné vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie, a ktoré prijal takýto súd.

O šiestej otázke

- 72 Svojou šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2011/92 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa pred uskutočnením požadovaného posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo popri ňom, resp. pred ukončením preskúmania vplyvov na životné prostredie v každom jednotlivom prípade, ktorého cieľom je určiť, či je takéto posudzovanie potrebné, vydalo stavebné povolenie pre jednotlivé stavebné projekty, ktoré tvoria súčasť rozsiahlejších projektov na rozvoj miest.
- 73 Rakúska vláda tvrdí, že táto otázka je hypotetická, a teda neprípustná.
- 74 V tejto súvislosti je nepochybne pravda, ako uvádza rakúska vláda, že samotný vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza najmä to, že predmet „projektu na rozvoj miest“ a predmet „čiastkového projektu“, ktorého sa podľa vnútroštátneho súdu mohlo týkať „skoršie“ stavebné povolenie, sú totožné. Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, navyše vyplýva, že žiadosť žalobkyne vo veci samej z 12. marca 2021, ktorá je základom sporu vo veci samej, sa týka toho istého projektu, ktorý bol predmetom žiadosti o stavebné povolenie z 30. novembra 2018 a ktorý v podstate zodpovedá opisu poskytnutému vnútroštátnym súdom v uvedenom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je v podstate zhrnutý v bode 18 tohto rozsudku. Okrem toho sa zdá, že žalobkyňa vo veci samej požiadala v konaní vo veci samej o vydanie stavebného povolenia na tento projekt ako celok.
- 75 Vnútroštátny súd však vo svojej otázke poukazuje na „stavebné povolenia na jednotlivé stavby, ktoré sú súčasťou projektov na rozvoj miest“, a v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania odkazuje na argumentáciu žalobkyne vo veci samej, podľa ktorej v prípade „projektov na rozvoj miest“, je aj napriek tomu že projekt ako celok podlieha povinnosti vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie, naďalej možné povoliť jednotlivé stavebné opatrenia. Za týchto okolností nemožno vylúčiť, že podľa rakúskeho práva má tento súd až do prípadného uskutočnenia posudzovania vplyvov na životné prostredie v zmysle smernice 2011/92 alebo do preskúmania každého jednotlivého prípadu, ktorého cieľom je určiť, či je toto posúdenie nevyhnutné, právomoc takéto jednotlivé stavby povoliť, a že v rámci sporu vo veci samej bola v tomto zmysle podaná žiadosť.
- 76 Keďže sa teda na prejudiciálne otázky v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 30 vyššie vzťahuje prezumpcia relevantnosti, je potrebné na šiestu otázku odpovedať.
- 77 Podľa článku 2 ods. 1 smernice 2011/92 platí, že projekty, ktoré môžu mať významný vplyv na životné prostredie, musia byť pred udelením povolenia posúdené z hľadiska ich vplyvov na životné prostredie.
- 78 Z takéhoto pravidla vyplýva, že pred udelením uvedeného povolenia sa musí v plnom rozsahu vykonať preskúmanie priamych a nepriamych účinkov projektu na faktory uvedené v článku 3 tejto smernice a na vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. februára 2022, *Namur-Est Environnement*, C-463/20, EU:C:2022:121, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 79 Ako Súdny dvor už zdôraznil, predchádzajúca povaha takéhoto posudzovania je odôvodnená nutnosťou, aby v rozhodovacom procese príslušný orgán čo najskôr zohľadnil vplyvy každého procesu technického plánovania a rozhodovania na životné prostredie s cieľom, aby sa už od

začiatku predišlo vzniku znečistenia alebo obťažovania skôr, než by sa dodatočne odstraňovali ich následky (rozsudok z 31. mája 2018, Komisia/Poľsko, C-526/16, neuvverejnený, EU:C:2018:356, bod 75 a citovaná judikatúra).

- 80 Udelenie stavebného povolenia pre jednotlivé stavby, ktoré sú súčasťou rozsiahlejšieho projektu na rozvoj miest, predtým ako sa určí, či tento posledný uvedený projekt podlieha posúdeniu podľa článkov 5 až 10 smernice 2011/92, a ako sa prípadne toto posúdenie vykoná, by pritom bolo zjavne v rozpore s týmito požiadavkami a základným cieľom, ktorý sa v nich odráža a ktorý je pripomenutý v bode 37 tohto rozsudku.
- 81 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na šiestu otázku odpovedať tak, že smernica 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa pred uskutočnením požadovaného posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo popri ňom, resp. pred ukončením preskúmania vplyvov na životné prostredie v každom jednotlivom prípade, ktorého cieľom je určiť, či je takéto posudzovanie potrebné, vydalo stavebné povolenie pre jednotlivé stavebné projekty, ktoré tvoria súčasť rozsiahlejších projektov na rozvoj miest.

O trovách

- 82 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 2 ods. 1, článok 4 ods. 2 písm. b), článok 4 ods. 3, bod 10 písm. b) prílohy II a príloha III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo 16. apríla 2014,**

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej uskutočnenie posudzovania vplyvov „projektov na rozvoj miest“ na životné prostredie závisí jednak od dosiahnutia prahových hodnôt v rozsahu využitia plochy, ktorej výmera je aspoň 15 ha, a brutto zastavanej plochy, ktorá je väčšia než 150 000 m², a jednak od toho, že ide o projekt výstavby multifunkčného celku zahŕňajúceho aspoň obytné a kancelárske budovy vrátane výstavby príslušných prístupových komunikácií a infraštruktúry so spádovou oblasťou presahujúcou územie, ktoré pokrýva.

- 2. Článok 4 ods. 3 smernice 2011/92, zmenenej smernicou 2014/52,**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

v rámci individuálneho preskúmania toho, či projekt môže mať významný vplyv na životné prostredie, a preto podlieha posúdeniu vplyvov na životné prostredie, musí príslušný orgán posúdiť dotknutý projekt z hľadiska všetkých výberových kritérií

vymenovaných v prílohe III k smernici 2011/92, v znení zmien, a určiť tak kritériá, ktoré sú v danom prípade relevantné, a tieto kritériá, ktoré sú na situáciu v danom prípade relevantné, musí následne uplatniť.

3. Článok 11 smernice 2011/92, zmenenej smernicou 2014/52,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni tomu, aby preskúmanie každého jednotlivého prípadu stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) smernice 2011/92, v znení zmien, po prvý raz vykonal súd, ktorý má právomoc vydať povolenie, ako je stanovené v článku 1 ods. 2 písm. c) smernice 2011/92, v znení zmien.

Jednotlivec, ktorý je súčasťou „dotknutej verejnosti“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. e) smernice 2011/92, v znení zmien, a ktorý spĺňa kritériá stanovené vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o „dostatočný záujem“ alebo prípadne o „porušovanie práva“ uvedené v tomto článku 11, však musí mať možnosť napadnúť pred iným súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom zriadeným zákonom, hmotnoprávnu alebo procesnú zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že nie je potrebné vykonať posúdenie vplyvov na životné prostredie, a ktoré prijal takýto súd.

4. Smernica 2011/92, zmenená smernicou 2014/52,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

bráni tomu, aby sa pred uskutočnením požadovaného posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo popri ňom, resp. pred ukončením preskúmania vplyvov na životné prostredie v každom jednotlivom prípade, ktorého cieľom je určiť, či je takéto posudzovanie potrebné, vydalo stavebné povolenie pre jednotlivé stavebné projekty, ktoré tvoria súčasť rozsiahlejších projektov na rozvoj miest.

Podpisy